

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 8C/177/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116209869
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Jaselský
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116209869.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudcom JUDr. Jozefom Jaselským v právnej veci žalobkyne: D. N., Q.. X.XX.XXXX, U. Q. N. XXX/X, R. Q. T., zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom vo Svidníku, Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, Kežmarok, IČO: 35923130, zastúpený: Beňo & partners advokátska kancelária, s.r.o., Nám. Sv. Egídia 93, Poprad, o vydanie bezdôvodného obohatenia, takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 145,55 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % ročne zo sumy 145,55 € odo dňa 24.5.2016 zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Návrh žalovaného na prerušenie konania z a m i e t a.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobkyni trovy konania vo výške 60,43 €, na účet právneho zástupcu žalobkyne, v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa sa svojou žalobou doručenu súdu dňa 11.5.2016 domáhala voči žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 145,55 eur s prísl. Svoj návrh odôvodnila tým, že so žalovaným uzatvorila zmluvu o pôžičke č. XXXXXXXXXX (P. Č.. XXXXXXXXX), dňa 3.8.2011. Predmetom zmluvy bolo financovanie kúpy tovaru s kúpou cenou 418 eur. V zmluve bol uvedený údaj o výške pôžičky 418 eur, počte splátok 15, mesačnej splátky 36,51 eura, ročnej úrokovej sadzby 52,58 %, RPMN 52,58 %, priemernej RPMN 46,56 %, celkovej sume pôžičky 547,65 eura a konečnej splatnosti 11/2012. Jedná sa o spotrebiteľskú zmluvu, ktorú uzatvorila ako spotrebiteľka so žalovaným ako dodávateľom finančnej služby. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). Zákonom stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru nie je svojvoľné, ale predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke a zároveň aby si veriteľ voči dlžníkovi nemohol uplatňovať nároky, na ktoré nemá právo. V predmetnej zmluve je uvedená výška úroku 52,58 %, pričom úrokové miery podobných úverov poskytovaných bankami, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 roka do 5 rokov, v auguste 2011, mali priemernú výšku 12,87 % p.a.. Z uvedeného teda vyplýva, že úrok, ktorý žalovaný stanovil a zahrnul do zmluvy je takmer viac ako štvornásobne vyšší, pritom dohoda o výške úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ. teda nesmie sa priečiť dobrým mravom, inak

je právny úkon v tejto časti absolútne neplatný. Žalovanému zaplatila sumu vo výške 563,55 eura. Pri poskytnutom úvere 418 eur, sa teda žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil o sumu 145,55 eura, ktorú prijal bez právneho dôvodu. O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil, sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS v mesiaci december 2015. Vo vzťahu k objektívnej premlčacej dobe, súdy opakovane posúdili konanie dodávateľov, ktorí porušujú spotrebiteľské právo, ako úmyselné konanie, vedúce k ich bezdôvodnému obohateniu na úkor spotrebiteľov, čo má za následok desaťročnú objektívnu premlčaciu dobu. Žalovaný podniká v oblasti poskytovania spotrebiteľských úverov neohraničenému okruhu fyzických osôb a znalosť zákona v spotrebiteľských právnych vzťahoch zo strany dodávateľa treba vyžadovať v najvyššej možnej miere (uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16.1.2013). Žalovaný sa na úkor spotrebiteľov bezdôvodne obohacuje masovo a úmyselne.

K žalobe sa v podaní doručenom súdu dňa 2.6.2016 vyjadril žalovaný, ktorý uviedol, že podľa jeho názoru je Zmluva o pôžičke je dojednaná v súlade s platným právom, je dostatočne určitá, obsahuje zhodné prejavy vôle účastníkom tohto konania byť ňou za dojednaných podmienok viazaný a za žiadnych okolností neobsahuje ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa - neprijateľné podmienky a ani neobsahuje také nedostatky, na základe ktorých by ju bolo možné vyhlásiť za bezúčinnú a bez poplatkov, tak ako sa domnieva žalobkyňa. Vo vzťahu k námietke, že Zmluva neobsahuje podstatné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 9 ods. 2 ZoSU - konečnú splatnosť a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie uviedol, že má za to, že v Zmluve o pôžičke je v článku Predmet financovania pôžičky uvedená výška splátky - 36,51 € ako aj počet splátok 15. Termíny splátok (do 20. dňa príslušného kalendárneho mesiaca) sú uvedené vo Všeobecných obchodných podmienkach, ktoré tvoria neoddeliteľnú súčasť zmluvy. Zo Všeobecných obchodných podmienok ďalej vyplýva, že Splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy. Ďalej je samostatne v Zmluve o pôžičke uvedená aj konečná splatnosť mesiacom a rokom 11/2012. Vychádzajúc z počtu splátok, ich splatnosti je logické, že exaktný údaj o konečnej splatnosti je zhodný s dátumom splatnosti konečnej splátky. Ide o logické vyústenie vyššie uvedených údajov. Podľa odporcu bola konečná splatnosť určená zrozumiteľne a určito. Okrem toho odporcu poukazuje na to, že zákon nepredpisuje formu, ako má byť uvedená konečná splatnosť. Žalovaný má za to, že vyššie uvedeným si splnil svoju povinnosť, a to uvedenie termínu konečnej splatnosti. Ďalej podľa odporcu zákon platný a účinný v čase podpisu Zmluvy o pôžičke nepožadoval samostatné rozpisovanie výšky, počtu a termínov splatnosti úrokov, istiny; nevyžadoval, aby boli sumy istiny, úroku a iných poplatkov tvoriace jednu splátku uvedené jednotlivo popri sebe. Takáto požiadavka by mala reálne a praktické opodstatnenie len vtedy, ak by sa istina, úroky a poplatky uhradili v iných termínoch splatnosti, v rôznych počtoch splátok a pod. Ak sa totiž jednou splátkou uhradza aj istina a úrok, potom záväzok je splnený pripísaním sumy úhrady na účet veriteľa. To znamená, že v prípade, ak splátkou sa uhradza aj istina aj úrok, nemá rozlišovanie danej splátky na časť istina a časť úrok žiadny reálny a praktický význam. Žalovaný ďalej poukázal, že aj Zmluva o pôžičke obsahuje výšku splátky, termín splatnosti, ako aj počet splátok. Uvedené údaje sú obsiahnuté aj v splátkovom kalendári, ktorý tvorí súčasť zmluvy. Podľa bodu 1.1 Definície článku 1. Definície a výkladové pravidlá Všeobecných obchodných podmienok „Splátka znamená peňažnú čiastku dohodnutú medzi klientom a spoločnosťou v Zmluve za obdobie jedného mesiaca, ktorou klient spláca poskytnutú Pôžičku.“ Podľa bodu 6.1 článku 6. Podmienky splácania Všeobecných obchodných podmienok „Klient je povinný riadne a včas splácať poskytnutú Pôžičku a to v pravidelných mesačných Splátkach v sume a termínoch určených Splátkovým kalendárom, ktorý je neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy, inak v sume a termínoch uvedených v Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP.“ Podľa bodu 6.2 článku 6. Podmienky splácania Všeobecných obchodných podmienok „Pokiaľ nie je v Splátkovom kalendári a/alebo Zmluve a/alebo Podmienkach a/alebo VOP stanovené inak, sú Splátky splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci.“ Podľa bodu 6.3 článku 6 Podmienky splácania Všeobecných obchodných podmienok „V jednotlivých splátkach je zahrnutý anuitný úrok, príslušná časť istiny a poistenie.“ Podľa bodu 6.4 článku 6. Podmienky splácania Všeobecných obchodných podmienok „Prvá splátka je splatná nasledujúci mesiac po uzatvorení Zmluvy a/alebo doručení Služby, pokiaľ nie je dohodnuté inak.“ Uvedené údaje sú ďalej špecifikované v Splátkovom kalendári. V zmysle uvedeného teda v Splátkovom kalendári boli explicitne - opätovne uvedené informácie o výške, počte a termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Žalovaný má za to, že týmto spôsobom si splnil povinnosť jemu uloženú v § 9 ods. 2 písm. k). A teda žalobné námietky ohľadom absencie týchto údajov sú neopodstatnené. Zároveň žalovaný ohľadom uplatnenej žalobnej námietky, že spotrebiteľský úver poskytnutý na základe Zmluvy o pôžičke má byť bezúčinný a bez poplatkov odkazuje na znenie účinné v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke. Podľa §

11 „Dôsledky porušenia povinností“ zákona 129/2010 Z.z. (ďalej len „ZosÚ“) „účinného v čase podpisu Zmluvy o pôžičke - t.j. do 31.12.2012 „(1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak: a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1; b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa. Na základe vyššie citovaného zákonného ust. je zrejmé, že spotrebiteľský úver je možné považovať za bezúročný a bez poplatkov iba v prípade, ak sú kumulatívne splnené podmienky uvedené v § 11 ods. 1 písm. a) ZosÚ alebo ak je splnená podmienka uvedená v pís. b) citovaného zákonného ustanovenia. Teda na naplnenie skutkovej podstaty uvedenej v § 11 ods. 1 pís. a) ZosÚ je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere nemala písomnú formu a zároveň neobsahovala náležitosti § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1. V tomto prípade Zmluva o pôžičke ako zmluva o spotrebiteľskom úvere má za každých okolností písomnú formu a podľa názoru odporcu zároveň obsahuje aj údaj o počte, termínoch a výške a splátok istiny, úrokov a iných poplatkov aj s odkazom na Splátkový kalendár, ktorý mal navrhovateľ k dispozícii. Zároveň žalovaný poukazoval aj na inkorporačnú klauzulu - znenie čl. VIII Vyhlásenie zmluvných strán „Riadnym vyplnením a podpísaním tejto zmluvy všetkými zastúpenými stranami ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Podmienky a Všeobecné obchodné podmienky pôžičky Zmluvné strany vyhlasujú, že si zmluvu vrátane jej súčastí prečítali, že bola uzatvorená slobodne, vážne a po vzájomnom prerokovaní, je výrazom ich slobodnej vôle, jej obsahu riadne porozumeli a na dôkaz týchto skutočností pripájajú svoje podpisy.“ Podmienky k zmluve spolu s VOP boli žalobkyni odovzdané pred tým než došlo k podpísaniu Zmluvy o pôžičke, ktoré si mohla žalobkyňa pozorne preštudovať a zvážiť, či hodlá vstúpiť so žalovaný do záväzkového vzťahu. Teda niet pochyb o tom, že žalobkyňa v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke musela vedieť - byť informovaná o konkrétnych podmienkach poskytnutia úveru. Súkromné právo ako aj právny poriadok SR umožňuje aby bola uzatvorená zmluva obsahom viacerých na seba nadväzujúcich listín. Je bežnou súkromnoprávnou praxou, že neoddeliteľnou časťou samotnej zmluvy sú jej prílohy prípadne všeobecné obchodné podmienky. Písomná zmluva môže mať neobmedzený počet častí, s ktorými zmluvné strany môžu prejavíť súhlas jedným podpisom. Jedným podpisom je vždy možné prejavíť súhlas napr. s obsahom úverovej zmluvy a fyzickým prevzatím úveru, súhlas s obsahom kúpnej zmluvy a prevzatím tovaru, súhlas s úverovou zmluvou a zabezpečením úveru a pod.. Zároveň žiaden právny predpis platný na území SR takéto konanie subjektov súkromného práva nezakazuje. Je potrebné ďalej poukázať na skutočnosť, že Podmienky k zmluve respektíve VOP sú výsledkom štandardizácie uzatvárania zmlúv medzi žalovaným ako dodávateľom služieb a viacerými (kontrahentmi) ako spotrebiteľmi, jedná sa teda o katalóg ustanovení, ktoré síce vytvorila iba jedna strana avšak vytvorila ich s odbornou starostlivosťou, a to tak aby zjednodušila negóciáciu pri tak zložitých záväzkoch ako sú spotrebiteľské úvery. Po odsúhlasení en block sa stávajú neoddeliteľnou súčasťou adhézne (formulárovej zmluvy). V Podmienkach k Zmluve respektíve vo VOP sú upravené také práva a povinnosti zmluvných strán, ktoré sú nemenné s ohľadom na akéhokoľvek účastníka zmluvného vzťahu - jedná sa o také dojednania v spotrebiteľskej zmluve, ktoré nemusia byť z povahy veci dojednané individuálne. Na potvrdenie svojich tvrdení žalovaný poukázal na rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn.: 13Co/I 11/2014.

Žalovaný taktiež v zmysle § 107 ods. 3 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) vzniesol námietku premlčania nároku žalobkyne uplatňovanú v tomto konaní. Žalobkyňa sa podaným návrhom domáha práva na vydanie bezdôvodného obohatenia z titulu plnenia splátok úveru zo Zmluvy o pôžičke, ktoré obsahovali aj úrok, pričom sa domnieva, že žalovaný nemá nárok na úroky z dôvodu, že Zmluva o pôžičke sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu § 103 OZ sa každá splátka spotrebiteľského úveru považuje za samostatný peňažný dlh, ktorý sa v zmysle § 103 OZ samostatne premlčuje odo dňa zročnosti jednotlivej (každej) splátky samostatne. Prvá splátka spotrebiteľského úveru zo Zmluvy o pôžičke sa stala zročnou dňa 20.09.2011. Žalobkyňa podala na súd návrh dňa 11.05.2016. Teda žalobkyňou domáhané vydanie bezdôvodného obohatenia titulom prijatia úroku (ktorý obsahovala každá jednotlivá splátka spotrebiteľského úveru) sa od 20.11.2011 až do splatenia pôžičky dňa 21.11.2012 považuje za premlčaný s poukazom na dikciu ust. § 107 OZ. Žalovaný poukázal na skutočnosť, že neobstojí ani tvrdenie žalobkyne, že o skutočnosti, že sa odporca na jej úkor údajne bezdôvodne obohacuje, sa dozvedela až v mesiaci december 2015, a teda že nárok premlčaný nie je s poukazom na znenie § 107 ods. 2 OZ - že neuplynula ešte subjektívna dvojročná premlčacia doba od kedy sa žalobkyňa ako dotknutá osoba dozvedela o skutočnosti kto sa na jej úkor bezdôvodne obohacuje. Pre začiatok plynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby podľa § 107 ods. 2 OZ je naopak rozhodujúci deň, kedy k získaniu bezdôvodného obohatenia skutočne (fakticky) došlo - v tomto prípade malo údajne dôjsť k bezdôvodnému obohateniu v čase zročnosti každej splátky úveru poskytnutého na základe Zmluvy o

pôžičke samostatne. „Pokiaľ márne uplynú aspoň jedna z uvedených premlčacích dôb (buď subjektívna alebo objektívna) a druhou stranou je vznesená námietka premlčania, nie je možné oprávnenému právo na vydanie bezdôvodného obohatenia priznať.“ Citácia. Švestka, Spáčil, Škárová, Humlák a kol.: Občanský zákonník I. Komentár 2008, str. 554. Na základe vyššie uvedeného žalovaný vzniesol námietku premlčania - právo na údajné vydanie bezdôvodného obohatenia sa premlčalo v dôsledku márneho uplynutia objektívnej trojročnej premlčacej doby - bez ohľadu na začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby.

K žalobnej námietke o úrokovej sadzbe vo výške 52,58 %, ktorá má údajne prevyšovať obvykle požadovanú úrokovú sadzbu na finančnom trhu, v čoho dôsledku má byť zároveň v rozpore s dobrými mravmi uviedol nasledovné: V prvom rade vo vzťahu k tejto žalobnej námietke je potrebné upriamiť pozornosť, na tú skutočnosť, že jediným zákonným ustanovením platným v čase podpisu Zmluvy o pôžičke limitujúcim výšku odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver, ktorej súčasťou je samozrejme aj dojednaná výška úrokov bolo ust. § 53 ods. 6 OZ, v zmysle ktorého vyplýva: „Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. „ V nadväznosti na vyššie citované zákonné ustanovenie je potrebné poukázať na to, že zákonodarca nestanovil testu „neprijateľnosti“ samotnú výšku úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, ale výšku odplaty spotrebiteľského úveru. Podľa § 2 pís. i) zákona 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZosÚ“) „ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.“ Celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom sa podľa § 2 pís. g) ZosÚ rozumie: „všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.“ Z vyššie uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že odplatom za spotrebiteľský úver sa považujú „celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom“ podľa § 2 pís. g) ZosÚ, ktoré sa na zmluve o spotrebiteľskom úvere uvádzajú jednak v celom čísle ako aj v ročnom percentuálnom údaji - v podobe údaja o RPMN. V Zmluve o pôžičke bola dojednaná odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov vo forme spotrebiteľského úveru vo výške 52,58 % p.a. (úroková sadzba poskytnutého spotrebiteľského úveru sa rovnala RPMN), teda je zrejmé, že odporca ako veriteľ nepožadoval od spotrebiteľa „nad rozsah“ úrokovej sadzby žiadne ďalšie poplatky a ani iné plnenia súvisiace s poskytnutím spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe Zmluvy o pôžičke. Týmto odporca poukazuje na tú skutočnosť, že v nadväznosti na dikciu ust. § 53 ods. 6 OZ je potrebné „odplatu dojednanú v Zmluve o pôžičke“, porovnávať s údajom RPMN zverejneným NBS, nehovoriac už o tom, že v čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke vágne ustanovenie v § 53 ods. 6 OZ, stanovovalo ako hlavný parameter neprijateľnosti výšky odplaty „podstatné prevyšovanie obvyklej odplaty“, čo predstavuje podľa právneho názoru odporcu niekoľkonásobne prekračujúcu a zároveň zjavne neprimeranú odplatu za poskytnutie finančných prostriedkov vzhľadom na ostatné obdobné finančné produkty, ktoré veritelia poskytovali v mieste a čase uzatvorenia Zmluvy o pôžičke. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa má podľa § 53 ods. 6 OZ prihliadať najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. V tomto prípade je potrebné vziať na zreteľ, aj tú skutočnosť, že predmetný spotrebiteľský úver poskytoval odporca ako nebankový subjekt nie ako banka, kde priemerné výšky odplát (RPMN) v rozhodnom období medzi nebankovými subjektmi boli nepomerne vyššie ako sú údaje zverejnené na stránke NBS, nakoľko na stránke NBS sú zverejnené priemerné odplaty bánk. Podľa právneho názoru žalovaného je možné dohodu o odplate posúdiť ako dojednanie, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi iba v prípade, ak vzhľadom na všetky okolnosti prípadu najmä však na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti je zrejmé, že predmetné zmluvné dojednanie je v rozpore s takými etickými pravidlami správania sa, ktoré sú v prevažnej miere v spoločnosti uznávané a tvoria základ fundamentálneho hodnotového poriadku, ktoré sú všeobecne uznávané a zachovávané. Podľa právneho názoru žalovaného dojednanie odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru vo výške 52,58 % nie je možné za žiadnych okolností považovať za dojednanie, ktoré by malo byť v rozpore s takýmito pravidlami etiky a morálky. Sumarizujúc vyššie

uvedené má odporca za to, že nie je v súlade so zákonným znením § 53 ods.6 OZ na účely skúmania primeranosti odplaty za poskytnutie spotrebiteľského úveru porovnávať výšku úrokových sadzieb bánk, pretože je potrebné je podrobiť skúmaniu primeranosti jednak výšku RPMN; ďalej obdobnosť finančného produktu, finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti nevyplýva, že by bolo možné úrok rovnajúci sa RPMN (celkovej odplaty za poskytnutý spotrebiteľský úver) vo výške 52,58 % považovať :a odplatu, ktorá by mala byť v rozpore s dobrými mravmi, tak ako sa domnieva navrhovateľka.

Žalovaný ďalej navrhol, aby súd v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) OSP prerušil prebiehajúce súdne konanie z dôvodu, že dňa 2.2.2015 bol na Európsky súdny dvor podaný návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Okresný súd Dunajská Streda sp. zn.: 15C 62/2014, vo veci Home Credit Slovakia a.s. / X. U. vo veci, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, a ktoré nebolo doposiaľ rozhodnuté. Žalovaný poukázal aj na rozsudky Okresného súdu Prešov sp.zn.: 25C/456/2015, sp.zn. 25C/8/2016. Ide o konania, ktoré boli prerušené, v ktorých vystupoval žalovaný taktiež v postavení žalovaného, a ktoré sa týka rovnakých namietaných nedostatkov, a to konečnej splatnosti a výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a poplatkov a ich rozlíšenie. Žalovaný má za to, že to nasledovné otázky môžu mať význam pre toto konanie a rozhodnutie a môžu posilniť argumenty procesnej obrany žalovaného v tomto konaní.

1. Otázka či sa pojmy „ písomne“ a „iný trvalý nosič“ majú vykladať tak, že zahŕňajú nielen text dokumentu podpísaný zmluvnými stranami, ktorý bude obsahovať náležitosti vyžadované v čl. 10 ods. 2 písm. a) až v) smernice, alebo aj akýkoľvek iný dokument, na ktorý tento text odkazuje (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“). Teda či je možné považovať Všeobecné obchodné podmienky, resp. Splátkový kalendár Za zmluvu o spotrebiteľskom úvere, v zmysle čl. 10 ods. 1 Smernice 2008/48/ES, čím by bola splnená podmienka § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch.

Otázka či čl. 1 Smernice 2008/48/ES bráni vnútroštátnej úprave, ktorá vyžaduje, aby všetky náležitosti zmluvy upravené v čl. 10 ods. 2 písm. a) až v) boli obsiahnuté v jednom dokumente a v prípade ak časť uvedených náležitostí nie je obsiahnutá v takomto podpísanom dokumente (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“) či, preto nepriznáva plné právne účinky Zmluve o spotrebiteľskom úvere. Teda či môžu byť údaje vyžadované zákonnou právnou úpravou upravené aj vo Všeobecných obchodných podmienkach, resp. Splátkovom kalendári, pričom sa týmto dokumentom priznávajú plné právne účinky Zmluvy o úvere.

Otázka či sa má čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice 2008/48/ES vykladať tak, že údaje vyžadované týmto ustanovením musia byť v zmluve individualizované na podmienky danej konkrétnej zmluvy (v princípe uvedením presných dátumov (deň, mesiac, rok) splatnosti jednotlivých Splátok), alebo postačí, ak sú v zmluve obsiahnuté všeobecným odkazom na objektívne zistiteľné parametre z ktorých je možné ich odvodiť (napríklad klauzulou „mesačné splátky sú splatné najneskôr do 15. dňa každého kalendárneho mesiaca“, „prvá splátka je splatná do jedného mesiaca od podpisu zmluvy a každá ďalšia splátka je splatná vždy po jednom mesiaci od splatnosti predošlej splátky“ alebo iným podobným spôsobom), a či tento údaj („frekvencia splátok“) môže byť obsiahnutá v osobitnom dokumente, na ktorý odkazuje Zmluva spĺňajúca podmienku písomnej formy, ale ktorý túto požiadavku nespĺňa (napríklad o „všeobecné obchodné podmienky“, „splátkový kalendár“) - nie je podpísaný zmluvnými stranami. Teda či Všeobecné obchodné podmienky, resp. Splátkový kalendár nepodpísaný zmluvnými stranami má plné právne účinky Zmluvy o úvere.

4. Otázka či v zmluve o úvere uzavretej na dobu určitú, pri ktorej dochádza k splácaniu/amortizácii istiny úveru v rámci jednotlivých splátok musia byť údaje o istine, úrokoch a poplatkov priamo uvedené alebo či môžu byť tieto údaje obsiahnuté splátkovom kalendári/amortizačnej tabuľke. Teda či uvedenie údajov v splátkovom kalendári je vzhľadom na zákonnú právnú úpravu dostatočné. A či členské štáty v zmysle čl. 22 Smernice 2008/48/ES nemôžu vyžadovať, aby Zmluva o úvere obsahovala presný splátkový kalendár / amortizačnú tabuľku. Teda či môže byť splátkový kalendár / amortizačná tabuľka obsiahnutý v samostatnej listiny.

5. Otázka či čl. 1 a čl. 23 Smernice 2008/48/ES bráni ustanoveniu vnútroštátneho práva, podľa ktorého absencia väčšiny týchto náležitostí má za následok, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Teda či spotrebiteľ je v tomto prípade povinný zaplatiť veriteľovi výlučne len istinu.

Žalovaný má za to odpovede na vyššie uvedené otázky týkajúce sa najmä pojmu „Splátkový kalendár“, a jeho obsahu - údajov v ňom uvedených môže mať význam pre rozhodnutie súdu, nakoľko aj predmetom tohto konania je „Splátkový kalendár“ - a to z tohto dôvodu, že žalobkyňa od žalovaného žiada zaplatenie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 4 ods. 5 Zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

z dôvodu neuvedenia úroku v Zmluve o úvere, pričom argumentácia žalovaného spočíva práve v skutočnosti, že úrok je najmä v Splátkovom kalendári. Žalovaný ďalej poukázal na povinnosť členských štátov plne harmonizovať smernice EÚ, čo znamená, že zákonodarca členského štátu EÚ by nemal prijať zákon nad rozsah konkrétneho článku smernice. Aj z uvedeného dôvodu je podľa odporcu potrebné prerušiť uvedené konanie.

V danom prípade ide o drobný spor podľa § 200 ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“), nakoľko predmetom konania je zaplatenie sumy 145,55 € s prísl.. S poukazom k uvedenému súd dňa 29.6.2016 v súlade s § 115a ods. 2 a § 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil v danej veci rozsudok bez nariadenia pojednávania. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo uverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu dňa 21.6.2016.

Súd sa oboznámil so žalobou písomným vyjadrením žalovaného, Zmluvou o pôžičke č. 1084146302, Podmienkami k zmluve o pôžičke, prehľadom obrátov, prehlásením Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 4.1.2016, ako aj ďalším spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

Dňa 3.8.2011 bola medzi účastníkmi uzavretá zmluva o pôžičke č. 1084146302 na zakúpenie tovaru za cenu 418,-€ Na základe tejto zmluvy žalovaný poskytol žalobkyni pôžičku vo výške 418,-€ s tým, že žalobkyňa mala pôžičku splatiť v splátkach vo výške 37,57 € v počte 15. Ročná úroková sadzba bola stanovená vo výške 52,58 %, RPMN bola určená vo výške 52,58 % a priemerná RPMN vo výške 46,56 %. Celková suma pôžičky, ktorú mala žalobkyňa vrátiť bola vo výške 563,55 € a akontácia vo výške 0,-€. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 11/2012. Predmetná pôžička bola s poistením. Bez poistenia suma pôžičky činila 547,65 € a výška splátky 36,51 €.

Z prehľadu obrátov v danej zmluve vyplýva, že žalobkyňa zaplatila sumu 563,55 €, pričom posledná úhrada bola realizovaná dňa 21.11.2012.

V čase poskytnutia úveru, platil zákon číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. Základnou črtou spotrebiteľských zmlúv je to, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Úver poskytnutý žalovaným takúto charakteristiku spĺňa, a preto má súd za dokázané, že poskytnuté finančné prostriedky sú občianskoprávnym vzťahom zo spotrebiteľského úveru.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. účinného v čase uzavretia zmluvy a medzi nimi pod písm. k/ je uvedená výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Pod písm. f/ termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 1 citovaného zákona Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>, r) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a y) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>> a § 10 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20110101.html>>,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Keďže zmluva o pôžičke neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti, považuje sa úver za bezúročný a bez poplatkov. V zmluve absentuje presný údaj o termíne konečnej splatnosti úveru, nakoľko tento nemôže byť uvedený údajom 11/2012, ale musí byť uvedený presným časovým údajom, teda dátumom (deň, mesiac a rok), kedy konečná splatnosť úveru nastáva, tak, aby spotrebiteľ mal jasnú predstavu o presnom časovom období, kedy bude úver splatný. Rovnako nie je v súlade so zákonnou požiadavkou pri uvedení výšky a počtu splátok uvedený správny údaj o výške počte a termínov splácania istiny, úrokov a iných poplatkov tak, ako to predpokladá § 9 ods. 2 písm. k/ citovaného zákona. V zmluve sa nenachádza údaj o splatnosti mesačných splátok a v rámci nej istiny, úrokov a iné. Navyše žalovaný nepreukázal existenciu splátkového kalendára, keďže ho súdu nepredložil, z čoho možno usudzovať, že ho ani nemohol odovzdať žalobkyni pred resp. pri podpise zmluvy. Aj keby bol existoval splátkový

kalendár, ktorý by obsahoval členenie splátky na istinu a úrok, nič by to nemenilo na závere o nutnosti aplikácie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch.

Dobrymi mravmi sa v súdnej praxi považuje súbor spoločenských, kultúrnych a mravných pravidiel správania, ktoré sú v súlade so všeobecne uznávanými vzťahmi medzi ľuďmi a mravnými princípmi spoločenského zriadenia, ktorý v historickom vývoji osvedčil istú nemennosť a vystihujúcu podstatné historické tendencie, ktoré sú zdieľané rozhodujúcou časťou spoločnosti a majú povahu základných noriem. Neprimerane dohodnuté úroky sú v rozpore s pravidlami správania sa, a teda aj s dobrými mravmi. Obdobne právne už súdy rozhodovali, a to napríklad rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6C/126/2012 zo 7.5.2013, rozhodnutie NS SR sp. zn. 1MCdo/1/2009 z 31.7.2009, rozhodnutie sp. zn. 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012, rozhodnutie NS ČR sp. zn. 21Cdo/1484/04 z 15.12.2004, rozhodnutie KS v Prešove sp. zn. 3Co/3/2011 z 12.10.2011, 3Co/67/2012 z 24.10.2012.

Dohoda o reálnej odplate za poskytnutý úver v takejto výške ako je uvedené v tomto prípade, kde ročná úroková sadzba úveru a RPMN je vo výške 52,58 % je absolútne neplatnou dohodou, a to podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor s dobrými mravmi a v súlade s § 3 odsek 1 Občianskeho zákonníka sa takto absolútne neplatne dojednaným právam neposkytuje právna ochrana, pretože by to bolo v rozpore so zákonom. Takáto výška ročnej úrokovej sadzby viacnásobne prevyšuje priemernú úrokovú sadzbu za spotrebné úvery poskytnuté bankami v čase uzatvorenia zmluvy (táto bola pre úvery splatné od 1 do 5 rokov v sadzbe 15,10 %), a preto je neplatná aj podľa ustanovenia § 53 odsek 6 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Z tohto dôvodu je takáto dohoda o odplate za úver neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom. Vzhľadom na judikát Najvyššieho súdu SR sp.zn. 5Cdo/26/2011 ide o absolútnu neplatnosť dohody o úrokoch, tieto sú neplatné v celom rozsahu a nie je možné ich teda modifikovať.

Zároveň je potrebné poukázať aj na to že ročná úroková sadzba je v rovnakej výške ako RPMN, pričom okrem úroku bola žalobkyňa povinná platiť aj poistenie. Z uvedeného možno usúdiť, že do celkových nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nebolo zahrnuté poistné a teda v zmluve uvedená výška RPMN je nespráva, čo zakladá ďalší dôvod pre určenie úveru za bezúročný a bez poplatkov. Okrem toho ani v samotnej zmluve nie je v príslušnej kolónke krížikom vyznačený súhlas žalobkyne s poistením schopnosti splácať splátky pôžičky.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Žalobkyňa by teda mala žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 418,-€ a keďže mu zaplatila viac - podľa prehľadu obrátov 563,55 €, žalovanému tak vzniklo bezdôvodné obohatenie vo výške 145,55 €, teda rozdiel medzi úhradami žalovanej a výškou pôžičky.

S poukazom na vyššie uvedené dôvody súd teda považoval za opodstatnené žalobe vyhovieť a to vrátane úrokov z omeškania, na ktoré má žalobkyňa nárok s poukazom na § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení účinnom do 1.2.2013.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania boli priznané odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému.

Žalovaný na pojednávaní vzniesol aj námietku premlčania z dôvodu uplynutia trojročnej premlčacej lehoty.

Podľa § 107 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

Podľa § 107 ods. 2 Občianskeho zákonníka najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

Z predloženého prehlásenia Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zo dňa 4.1.2016 vyplýva, že žalobkyňa ich navštívila v roku 2015, posledný krát v mesiaci december, kde s ňou konzultovali zmluvy, ktoré mala uzavreté so žalovaným. Informovali ju o náležitostiach spotrebiteľských zmlúv, O neprimeraných odplatách a úrokov za úvery, ktoré sú v rozpore s dobrými, po rozhodnutiach súdov ktoré sa týkajú spotrebiteľských zmlúv. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota, ktorá začala v roku 2015 nepochybne do podania žaloby neuplynula. Objektívna premlčacia lehota plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia, v danom prípade od poslednej úhrady dňa 21.11.2012. Potrebné preto bolo ustáliť, či ide o trojročnú premlčaciu lehotu alebo ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie a s tým spojenú desaťročnú premlčaciu lehotu. Pre posúdenie tejto otázky bolo potrebné si uvedomiť, že žalovaný má dlhodobo v predmete svojej činnosti poskytovanie úverov a teda je jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na uzatváranie zmlúv o spotrebiteľskom úvere. Aj Najvyšší súd SR uzavrel, že v spotrebiteľských právnych vzťahoch je potrebné zo strany dodávateľa vyžadovať v najvyššej možnej miere rešpektovanie princípu „ignorantia iuris non ex cusat“ (neznalosť zákona neospravedlňuje) - uznesenie Najvyššieho súdu SR 6 MCdo 9/2012 zo dňa 16.1.2013. Žalovaný musel byť uzrozumený s tým, že pri neuvedení výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako aj konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru v zmluve o spotrebiteľskom úvere nastane dôsledok, ktorý znamená, že veriteľ nemá nárok na úrok len na vrátenie istiny. Minimálne teda išlo u neho nepriamy úmysel získať majetkový prospech plnením bez právneho dôvodu zo strany žalobkyne. Žalovaný ako podnikateľ na finančnom trhu má odbornú prevahu nad spotrebiteľom a preto je potrebné od neho vyžadovať, aby sa správal k spotrebiteľovi poctivo, čo však v tomto prípade vzhľadom na obsah zmluvy a spôsob jej uzavretia nemožno považovať za splnené. Súd preto dospel k záveru, že je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu lehotu ako pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení, čo znamená, že uplatnený nárok premlčaný nie je. Podobné závery boli prijaté už vo viacerých súdnych rozhodnutiach napr. Krajského súdu v Prešove sp.zn. 7Co 84/2011 zo dňa 12.12.2011, sp.zn. 3Co 41/2012 zo dňa 6.3.2013, sp.zn. 2Co 9/2012 zo dňa 21.1.2013, sp.zn. 5Co 134/2012 zo dňa 26.11.2013, sp.zn. 21Co 72/2014 zo dňa 19.3.2015, sp.zn. 3Co 89/2012 zo dňa 8.2.2012, sp.zn. 7Co 84/2014 zo dňa 12.12.2014, sp.zn. 1Co 293/2014 zo dňa 23.2.2015, sp.zn. 20Co 166/2014 zo dňa 26.5.2015, ale napr. aj Krajského súdu v Žiline sp.zn. 9Co 648/2013 zo dňa 20.2.2014 alebo Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 17Co 301/2011 zo dňa 4.7.2012.

Čo sa týka návrhu žalovaného na prerušenie tohto konania postupom podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. do rozhodnutia Súdneho dvora o prejudiciálnych otázkach, tak súd tento návrh na prerušenie konania v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p., pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenia, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu, alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Citované ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, ktoré znamená také prerušenie, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže, ale nemusí konanie prerušiť. Prerušenie konania je na úvahe konajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Výber vhodného opatrenia (napr. spojenie vecí, prerušenie konania, vyriešenie predbežnej otázky) slúžiaceho účelu racionálnej organizácie postupu pri vedení príslušného konania, má súd podriadiť aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní (§ 6 O.s.p.) a spomedzi viacerých opatrení použiť to, ktorým sa ochrana práv účastníkov konania zabezpečí čo najrýchlejšie a najúčinnejšie. Rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c/ O.s.p. predpokladá takú predbežnú, resp. prejudiciálnu otázku, ktorej predchádzajúce vyriešenie je nutné, aby bolo možné rozhodnúť vo veci samej. Je však nutné zdôrazniť, že nejde o prípad, kedy by sa v inom konaní riešila otázka významná pre rozhodnutie súdu, ktorú by si súd nebol oprávnený vyriešiť sám, ale jedná sa o prípad, kedy otázku, ktorú síce konajúci súd je oprávnený riešiť ako otázku predbežnú, avšak z rôznych dôvodov (napr. z dôvodu spomínanej hospodárnosti konania) je vhodnejšie vyčakať na rozhodnutie iného orgánu, najčastejšie súdu. Súd je názoru, že rozhodnutím o zamietnutí návrhu žalovaného na prerušenie konania, bol rešpektovaný účel konania v zmysle § 6 O.s.p., t.j. aby ochrana práv všetkých účastníkov konania bola účinná a rýchla, čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (právo na spravodlivé súdne konanie) a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov).

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd rozhodol tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Úspešnej žalobkyni bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná náhrada trov konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vo výške 60,43 € v zmysle § 10, § 13a, § 15, § 16 ods. 3, § 17 ods. 1, § 18 ods. 3 vyhl. MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, zák. č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách, opatrení Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 181/2008 Z.z. a č. 632/2008 Z.z. o sumách základnej náhrady za používanie cestných motorových vozidiel pri pracovných cestách. Tieto trovy pozostávajú z odmeny za 2 úkony právnej služby po 16,60 € ako aj režijného paušálu vo výške 17,16 € (2 x 8,58 €). Priznaná trovy boli zvýšené o 20 % DPH.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.